

POSTANOWIENIE

Dnia 25 lutego 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marta Romańska (przewodniczący)

SSN Paweł Grzegorzcyk

SSN Roman Trzaskowski (sprawozdawca)

w sprawie ze skargi M. B.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia wydanego
w sprawie z powództwa M. B.

przeciwko Z. Sp. z o.o. w D.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 25 lutego 2022 r.,

zażalenia powoda

na postanowienie Sądu Okręgowego w K.

z dnia 5 października 2021 r., sygn. akt I C (...),

1) odrzuca zażalenie;

**2) zwraca pismo M. B. - "wniosek o sprostowanie" z dnia 30
listopada 2021 r. (art.130 § 5 k.p.c.).**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 5 października 2021 r. Sąd Okręgowy w K. odrzucił skargę powoda o stwierdzenie niezgodności z prawem postanowienia Sądu Okręgowego w K. z dnia 20 maja 2019 r.

Zażalenie na powyższe postanowienie wniósł M. B. osobiście.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Na postanowienie sądu odrzucające skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem przysługuje zażalenie do Sądu Najwyższego (art. 394¹ § 1 k.p.c.). Zgodnie z art. 87¹ § 1 k.p.c. w postępowaniu przed Sądem Najwyższym obowiązuje zastępstwo stron przez adwokatów lub radców prawnych i dotyczy ono także czynności procesowych związanych z postępowaniem przed Sądem Najwyższym, podejmowanych przed sądem niższej instancji. Ustanowiony w tym przepisie przymus adwokacko-radcowski dotyczy każdego postępowania przed Sądem Najwyższym, a więc także zainicjowanego skargą o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia oraz toczącego się w jego ramach postępowania wywołanego wniesieniem zażalenia. Zażalenie złożone z naruszeniem art. 87¹ § 1 k.p.c. należy kwalifikować jako niedopuszczalne, a istniejące w tym zakresie uchybienie ma charakter nieusuwalny, w związku z czym zażalenie takie podlega odrzuceniu bez wzywania skarżącego do jego uzupełnienia (por. np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 9 lipca 2020 r., IV CZ 33/20, niepubl. i z dnia 9 sierpnia 2019 r., IV CZ 12/19, niepubl.).

Ubocznie należy zauważyć, że z akt sprawy wynika, iż skarżący nie złożył również wniosku o uzasadnienie zaskarżonego postanowienia i doręczenie postanowienia z uzasadnieniem, tymczasem wniesienie zażalenia z pominięciem uprzedniego złożenia przez skarżącego tego wniosku skutkuje odrzuceniem zażalenia jako niedopuszczalnego z innych przyczyn (art. 373 § 1 w związku z art. 397 § 3 k.p.c.), a reguła ta ma odpowiednie zastosowanie do zażalenia podlegającego rozpoznaniu przez Sąd Najwyższy (art. 394¹ § 3 w związku z 394 § 2 i art. 398⁶ § 3 k.p.c.; por. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 17 grudnia 2020 r., II CZ 53/20, niepubl.).

Z tych względów, na podstawie art. 398⁶ § 3 w związku z art. 87¹ i art. 394¹ § 3 k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.